

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobkyně: **K. K.**
státní příslušnost: X
t. č. X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2022, č. j. OAM-729/ZA-ZA10-ZA14-2022,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobkyně *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaný zamítl žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou. Gruzie je totiž na seznamu bezpečných zemí původu. Žalobkyně s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí, protože již tři roky žije v ČR a cítí se být integrována. Krajský soud níže vysvětlí, proč s touto argumentací žalobkyně nemohla uspět.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Žalobkyně požádala o mezinárodní ochranu v srpnu 2022. Uvedla, že do Gruzie se nechce vrátit z ekonomických důvodů. Má tam rodiče a syna, o které by se musela starat. To by ale nezvládla, protože v Gruzii není práce. Do ČR žalobkyně přicestovala v červnu 2019 za prací. Měla pracovní vízum. Oprávnění k pobytu jí končilo v červnu 2021. Její advokátka jí měla zařídit prodloužení pobytu. To ale neudělala. Žalobkyně se tak ocitla na území ČR neoprávněně. Zjistila to až poté, co se dostavila na cizineckou policii, kde jí udělili výjezdní příkaz. Do Gruzie se vrátit nechce. Je tam špatná ekonomická situace. Chtěla by zůstat v ČR, pracovat zde a finančně tak podporovat svou rodinu v Gruzii. Proto požádala o mezinárodní ochranu. Ve vlasti neměla žádné problémy s policií ani jinými státními orgány. Neměla ani jakékoliv problémy související s její rasou, náboženstvím, národností a podobně.
3. Žalovaný v průběhu správního řízení shromáždil informace o zemi původu, které tvoří pouze materiál *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu* z dubna 2022 („Hodnocení Gruzie“). Podle této zprávy v Gruzii obecně nedochází k porušování základních práv a svobod. Centrální vláda nemá pod kontrolou pouze separatistické regiony Abcházie a Jižní Osetie. V Gruzii obecně nedochází k pronásledování ve smyslu čl. 9 směrnice č. 2011/95/EU, ani k mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení, trestům či hrozbě z důvodu svévolného násilí. Gruzie je členem OSN a přistoupila k základním lidskoprávním úmluvám. Gruzínská vláda také spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky i s dalšími humanitárními organizacemi na poskytování ochrany a pomoci vnitřně přesídleným osobám, uprchlíkům a dalším skupinám. Gruzínští občané mohou podat stížnost ke státnímu zastupitelství. Případným zneužitím pravomocí státních úřadů se rovněž zabývá ombudsman a řada nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců.
4. Na základě výpovědi žalobkyně a informací plynoucích z citovaného materiálu žalovaný shledal, Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobkyně požádala o ochranu pouze aby si legalizovala pobyt. Návrat do Gruzie odmítá z ekonomických důvodů. Žádné problémy tam neměla.
5. Žalovaný proto shledal naplnění podmínek pro použití § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Rozhodnutím ze dne 31. 8. 2022, č. j. OAM-729/ZA-ZA10-ZA14-2022 („rozhodnutí žalovaného“), zamítl žádost žalobkyně jako zjevně nedůvodnou.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

6. Žalobkyně ve své stručné žalobě, která je na samé hranici projednatelnosti, žalobkyně pouze uvádí, že v ČR žije již více než tři roky. Začlenila se do místní společnosti, které chce být přínosem, pracuje zde a žije řádným způsobem. Je nelogické, aby byla náhle vyhoštěna zpět do Gruzie. Došlo by tím k velmi citelnému neočekávanému a závažnému zásahu do jejího osobního života. Po celou dobu žila v ČR legálně, a když se blížila platnost vypršení povolení k pobytu, žalobkyně tuto situaci s předstihem svědomitě řešila. Bohužel ji advokátka podvedla, což zjistila až s časovým odstupem. To už ale bylo na řešení její pobytové situace pozdě. V případě nuceného návratu do Gruzie jí hrozí závažná újma, neboť z důvodu špatné ekonomické situace v Gruzii by nebyla schopna postarat se o své nejbližší tak, jako to dělá nyní, když pracuje v ČR a domů své rodině posílá finanční prostředky.

7. Žalovaný považuje žalobní námitky za nedůvodné. Rozhodnutí vydal na základě řádně zjištěného skutkového stavu a náležitého posouzení tvrzení žalobkyně. Opatřil si i potřebné zprávy o zemi původu. Důvodem žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu byla pouze její snaha o legalizaci pobytu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Žalobu podala oprávněná osoba. Včas. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
9. Žaloba *není důvodná*.
10. Gruzie, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie, se ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu ve spojení s § 2 bodem 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, považuje za bezpečnou zemi původu.
11. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, *neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze*.
12. U země zařazené na seznam bezpečných zemí původu se obecně předpokládá, že neporušuje práva vlastních občanů a dodržuje mezinárodní závazky. Odpovědnost na prokázání opaku pak leží na žadateli (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2020, č. j. 6 Azs 209/2020-29). Domněnka bezpečnosti dané země je vyvratitelná. A každý žadatel má možnost prokázat, že v jeho konkrétním případě by se domněnka bezpečnosti uplatnit neměla. Pokud se tedy udělení mezinárodní ochrany domáhá žadatel ze země patřící mezi bezpečné země původu, je jeho úkolem přesvědčit žalovaného, že jeho mimořádný příběh odůvodňuje věcné posouzení žádosti podle zákona o azylu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č. j. 10 Azs 232/2020-32, bod 6). Musí pak uvést natolik ucelená, přesvědčivá a relevantní fakta, aby z nich bylo možno usuzovat na hrozbu pronásledování či vážné újmy v zemi původu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 Azs 185/2020-30, bod 14).
13. Žadatel by tedy měl tvrdit a v rámci svých možností prokázat, že u něj existují důvody, které mohou být potenciálně relevantní pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany, tj. důvody, které by bylo možné považovat za pronásledování nebo vážnou újmu a při splnění dalších podmínek by mohly vést k udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Takové důvody ale žalobkyně ani náznakem neuvedla a domněnku bezpečnosti nevyvrátila.
14. Žalobkyně v průběhu správního řízení mluvila pouze o ekonomických důvodech a přání zůstat v ČR pracovat, aby mohla finančně podporovat svou rodinu v Gruzii. Neuváděla nic, z čeho by žalovaný měl dovozovat možnou hrozbu pronásledování nebo vážné újmy. Byť je situace žalobkyně, která zřejmě bez svého zavinění přišla o oprávněný pobyt, lidsky pochopitelná, důvody, které prezentovala v žádosti o mezinárodní ochranu by nebyly relevantní, ani pokud by Gruzie nebyla na seznamu bezpečných zemí původu. Tím spíš nemohly vést k vyvracení domněnky bezpečnosti.
15. V žalobě žalobkyně poukazuje na to, že v ČR žije již tři roky, cítí se být součástí zdejší společnosti a nedopustila se žádného protiprávního jednání. Tyto důvody, které by se obecně daly podřadit pod právo na soukromý život žalobkyně, žalovaný neposuzoval, protože žalobkyně je v rámci správního řízení vůbec netvrdila. Ani tyto důvody však

nemohou zpochybnit zákonnost rozhodnutí žalovaného. To, že je žalobkyně na území ČR již více než tři roky, bez dalšího rozhodně nesvědčí o tom, že by byla natolik integrována do společnosti, že by její případné vycestování mohlo nepřiměřeně zasáhnout do jejího práva na soukromý život. A že by eventuálně mohl být naplněn důvod relevantní pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu.

16. Pro úplnost krajský soud dodává, že žalobkyně v podané žalobě požádala o ustanovení advokáta. Tomuto návrhu krajský soud usnesením ze dne 2. 11. 2022 nevyhověl, neboť žalobkyně nereagovala na výzvu k prokázání svých majetkových poměrů. Protože podaná žaloba, byť hraničně, obsahovala projednatelný žalobní bod, krajský soud již žalobkyni nevyzýval k jejímu doplnění.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
18. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 30. listopadu 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce